

Sygn. akt VI GC 274/16 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. T.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powoda B. T. kwotę 1 968 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt: VI GC 274/16/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 października 2015 roku powód B. T. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Sp. z o.o. w K. kwoty 1 968,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 czerwca 2015 r. roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarły ze sobą umowy, w których powód zobowiązał się wykonać na rzecz pozwanej badania spawów na konstrukcji metodą ultradźwiękową oraz metodą magnetyczno-proszkową. Wyjaśnił, że w związku z należytych wykonaniem umowy powód wystawił fakturę VAT nr (...). Wskazał, że pomimo upływu terminu płatności pozwana nie uregulowała wymaganej należności. Wobec powyższego powód wezwał pozwaną do zapłaty, jednakże pozwana nie zapłaciła.

W dniu 21 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 2613/15/5 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana (...) Sp. z o.o. w K. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwana w całości zakwestionowała powództwo, zarówno co do kwoty jak i co do zasady. Pozwana podniosła zarzut nieistnienia zobowiązania. Pozwana podniosła, że powód nie wykazał zasadności swego roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W oparciu o przesłaną dokumentację techniczną oraz sporządzoną przez powoda ofertę z dnia 20 maja 2015 r., pozwana w dniu 8 czerwca 2015 r. zleciła powodowi wykonanie dzieła w postaci badania spawów na konstrukcji stalowej metodą ultradźwiękową.

W oparciu o przesłaną dokumentację techniczną oraz sporządzoną przez powoda ofertę z dnia 10 czerwca 2015 r., pozwana w dniu 10 czerwca 2015 r. zleciła powodowi wykonanie dzieła w postaci badania spawów na konstrukcji stalowej metodą magnetyczno-proszkową.

Powód przedmiotowe umowy o dzieło wykonał. W dniu 11 czerwca 2015 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 968,00 zł brutto z terminem zapłaty na dzień 25 czerwca 2015 r. Pozwana za przedmiotową fakturę nie zapłaciła.

Dowód: korespondencja elektroniczna (k.8), dokumentacja techniczna (k.18), oferta 22 maja 2015 r. (k.19-20), zlecenie z dnia 8 czerwca 2015 r. (k.21-22), oferta z dnia 16 czerwca 2015 r. (k.24), zlecenie z dnia 10 czerwca 2015 r. (k.25-26), protokół z badania (k.27-28), zeznania powoda B. T. (k.75).

Powód pismem z dnia 12 sierpnia 2015 r. wezwał pozwaną do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwana nie zapłaciła.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k.30-31) zeznania powoda B. T. (k.75)..

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Należy podkreślić, że powołana dokumentacja przedstawiała spójny obraz przebiegu wydarzeń, który był prawdopodobny w świetle zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego.

Sąd poczynił również ustalenia faktycznie w oparciu o zeznania powoda B. T. uznając je za w pełni wiarygodne. W ocenie Sądu zeznaniom ww. strony należało dać wiarę, jako że w sposób spójny przedstawiają one okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, które znalazły swój wyraz w wyżej ustalonym stanie faktycznym.

Sąd ograniczył dowód z przesłuchania strony jedynie do przedstawiciela strony powodowej z uwagi na fakt, że pozwana nie stawiała się na rozprawę w dniu 6 września 2016 r., pomimo prawidłowego jej wezwania i pouczenia o skutkach niestawiennictwa.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone przez B. T. przeciwko (...) Sp. z o.o. w K., zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód przedmiotowym pozwem domagał się od pozwanej zapłaty kwoty 1 968,00 zł z tyt. wykonanej umowy na jej rzecz, tj. badania spawów na konstrukcji stalowej metodą ultradźwiękową oraz metodą magnetyczno-proszkową.

Pozwana natomiast kwestionowała w całości istnienie swojego zobowiązania wobec powoda.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (wyrok SN z dnia 19 listopada 1997 r. I PKN 375/97). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów

uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

Zatem zgodnie z powyższym powód obowiązany był wykazać istnienie zobowiązania, z którego swoją wierzytelność wywodzi.

Sąd po analizie materiału zgromadzonego w sprawie stoi na stanowisku, że powód wykazał, zgodnie z zasadom rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., istnienie stosunku zobowiązaniowego między stronami, a w konsekwencji istnienie po stronie pozwanej obowiązku zapłacenia dochodzonej pozewem należności wynikającej z faktury VAT nr (...).

Powód na fakt zawarcia umów z pozwaną stanowiących podstawę do wystawienia faktury VAT nr (...) przedstawił szereg dowodów, tj. korespondencję elektroniczną (k.8), dokumentację techniczną (k.18), ofertę z 22 maja 2015 r. (k.19-20), zlecenie z dnia 8 czerwca 2015 r. (k.21-22), ofertę z dnia 16 czerwca 2015 r. (k.24), zlecenie z dnia 10 czerwca 2015 r. (k.25-26) oraz protokół z przeprowadzonego badania (k.27-28), które jednoznacznie wskazują, że strony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarły ze sobą dwie umowy, w ramach których powód zobowiązał się wykonać na rzecz pozwanej badania spawów na konstrukcji metodą ultradźwiękową oraz metodą magnetyczno-proszkową.

Powyższe potwierdzają również zeznania strony powodowej B. T., który w pełni przekonał Sąd, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia przedmiotowych umów o dzieło oraz ich prawidłowego wykonania.

Wobec powyższego, na gruncie przedmiotowej sprawy nie zasługują na uwzględnienie twierdzenia pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew, jakoby nie istniał pomiędzy stronami stosunek obligacyjny o określonej przez powódkę treści i w konsekwencji powyższego, nie istnieje po jej stronie obowiązek świadczenia postulowanej w pozwie w wysokości wynikającej z faktury VAT nr (...). Twierdzenia te nie pozostają bowiem w zgodzie z pozostałym materiałem dowodowym, zgromadzonym w sprawie.

Na marginesie należy wskazać, iż powyższe umowy podlegały przepisom kodeksu cywilnego (art. 627 # 646 k.c.). Przedmiotowe umowy zawierały wszystkie elementy istotne umowy o dzieło (essentialia negotii), i tym samym należy stwierdzić, że umowy były ważne i wiązały strony (pacta sunt servanda – umów należy dotrzymywać).

Z umowy o dzieło jak z każdego stosunku zobowiązaniowego wynikają dla stron pewne obowiązki. Do podstawowego obowiązku przyjmującego zamówienie jest prawidłowe i zgodne z treścią umowy wykonanie dzieła natomiast do zamawiającego do zapłaty wynagrodzenia.

Zatem po prawidłowym wykonaniu przez powoda na rzecz pozwanej umów, tj. badania spawów na konstrukcji metodą ultradźwiękową oraz metodą magnetyczno-proszkową, pozwana zobowiązania była do zapłaty wynagrodzenia wynikającego z faktury VAT nr (...).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd w pkt. 1 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 968,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 czerwca 2015 r do dnia zapłaty.

O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 § 1 kc.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty 30,00 złotych tytułem opłaty od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej

udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 r. ze zm.), co daje łączną kwotę 647,00 zł.

SSR Jolanta Brzęk